

KOGERKERK ZONDAG 19 JANUARI 2025

In deze kerkdienst staan we stil bij het afscheid van Tineke Warner als ouderling-kerkrentmeester en Harry Kuiper als koster

Voorganger: ds. Hanna van Dorssen

Organist: Marian Beitler

Ouderling van dienst: Randy de Bruijne

Diaken: Bert Valk

Welkom

Stilte

Drempelgebed

allen gaan staan

Aanvangslied: We beginnen onze liturgie met een lied dat door Tineke is aangedragen: 'De vreugde voert ons naar dit huis', lied 280 couplet 1, 2 en 3

Bemoediging

V: Onze hulp is in de Naam van de ENE

Allen: **De Heer van hemel en aarde**

V: Eeuwige onze God keer U naar ons toe

Allen: **En doe ons weer leven met hart en ziel**

allen gaan zitten

Aanvangslied: 'De vreugde voert ons naar dit huis', lied 280 couplet 4, 5, 6 en 7

Kyrië

Laten wij bidden

God van alle mensen,
met al onze verschillende talenten kunnen wij elkaar verrijken.
Maar wij gaan op deze wereld zo vaak ten onder aan al onze geschillen.

Doe weg uit ons midden, uit deze wereld,
de hooghartigheid
en de onverdraagzaamheid,
de betweterij en de onverzoenlijkheid,
de minachting voor wie minder schijnt,
de weerstand tegen wie anders is,
en de haat die vrede onmogelijk maakt.

Alles wat ons verhindert om medemensen te zijn,
kinderen van U,
bondgenoten van elkaar.
Amen.

Gloria: 'Om voor elkaar te zijn uw oog en oor', lied 973

Afscheid van Tineke Warner als ouderling-kerkrentmeester

Tineke mag ik je uitnodigen om te gaan staan

Tineke,
jij hebt je in jouw ambt als ouderling-kerkrentmeester
heel veel jaren ingezet voor de Kogerkerkgemeente.
Voordat je deze functie op je nam zat je al in de klankbordgroep,
werd je vervolgens ouderling en in 2018 ouderling-kerkrentmeester.
En je bent ook actief in de pastoraatsgroep, dat werk blijf je doen.
Vandaag beëindig je het werk dat je als ambtsdrager hebt gedaan,
met hart en ziel.

We wensen dat het je gegeven zal zijn
om te genieten van de rust, die je toekomt.
En we hopen dat je met jouw gaven en talenten
de stem van de Eeuwige mag laten klinken op andere manieren.

We herinneren elkaar eraan
dat je beloofd hebt geheim te zullen houden
wat met jou, deze jaren, in vertrouwen is gedeeld.

We zijn jou dankbaar
voor de tijd waarin jij jouw ambt hebt vervuld
en waarvan we nu afscheid nemen.

Afscheid Harry Kuiper als koster

Harry mag ik ook jou uitnodigen om te gaan staan

Zoals jullie zien is er vanmorgen nog iemand die zich met hart en ziel
heeft ingezet voor onze gemeente en nu afscheid neemt van dit
vrijwilligerswerk.

Harry begon in 2017 als koster.

Vandaag neemt hij afscheid van alles wat bij deze functie komt kijken.

*Dan wil ik nu jullie allemaal uitnodigen om te gaan staan en met elkaar
onze dank uit te spreken*

Allen: Wij zeggen jullie dank voor
de inzet en liefde
waarmee je je werk in ons midden hebt gedaan.
Zo hebben jullie iets van de Eeuwige, van Zijn nabijheid,
zichtbaar gemaakt in ons midden.

allen gaan zitten

Zingen: We zingen 'Omdat Hij niet ver wou zijn', een lied dat Harry koos
voor vanmorgen, couplet 1, 3, 4 en 5

Uit de Bijbel: Exodus 18:1-2, 7-27

Jetro, Mozes' schoonvader, die priester was in Midjan, hoorde wat God allemaal voor Mozes en voor Israël had gedaan, hoe de Eeuwige zijn volk uit Egypte had weggeleid. Daarom ging Jetro naar Mozes op weg.

Mozes ging zijn schoonvader tegemoet, boog zich voor hem neer en kuste hem. Nadat ze elkaar begroet hadden, gingen ze de tent binnen. Mozes vertelde zijn schoonvader uitvoerig hoe de Eeuwige omwille van Israël tegen de farao en Egypte was opgetreden, en ook welke moeilijkheden ze op hun tocht ondervonden hadden en hoe de Eeuwige hen daaruit had gered. Jetro verheugde zich erover dat de Eeuwige Israël zoveel weldaden had bewezen en hen had gered uit de handen van de Egyptenaren. 'Geprezen zij de Eeuwige, dat Hij jullie uit de macht van de Egyptenaren en de farao heeft bevrijd,' zei hij, 'dat Hij het volk bevrijd heeft van de onderdrukking door de Egyptenaren, door wie jullie met zoveel minachting behandeld zijn. Nu zie ik in dat de Eeuwige machtiger is dan alle andere goden.' Mozes' schoonvader Jetro bracht God een brandoffer en een vredeoffer, en Aäron en alle oudsten van Israël namen samen met hem aan het offermaal deel, ten overstaan van God.

De volgende dag sprak Mozes recht over het volk. Van 's morgens vroeg tot 's avonds laat stonden de mensen om hem heen. Toen zijn schoonvader zag wat Mozes allemaal voor het volk moest doen, vroeg hij: 'Waarom doe je dit zo? Waarom houd jij als enige zitting, terwijl de mensen zich van 's ochtends tot 's avonds om je verdringen?' Mozes antwoordde zijn schoonvader: 'Omdat het volk bij mij komt om God te raadplegen. Als ze een geschil hebben, wordt dat aan mij voorgelegd, en dan beslis ik wie er in zijn recht staat en vertel ik hun hoe Gods wetten en voorschriften luiden.' 'Het is niet goed wat je doet,' zei zijn schoonvader, 'je zult er nog onder bezwijken, en de mensen die bij je komen ook. Dit is een veel te zware taak voor je, je kunt die niet alleen aan. Luister, ik zal je een goede raad geven, en moge God je dan terzijde staan.'

Jij moet het volk bij God vertegenwoordigen en hun geschillen aan Hem voorleggen.

Prent hun zijn wetten en voorschriften in en leer hun welke weg ze moeten bewandelen en welke plichten ze moeten vervullen.

Maar zoek daarnaast onder het volk een aantal doortastende, vrome mensen, die betrouwbaar zijn en zich niet laten omkopen, en geef hun de leiding over groepen van duizend, van honderd, van vijftig en van tien.

Zij kunnen te allen tijde over het volk rechtspreken.

Belangrijke geschillen leggen ze aan jou voor, in minder belangrijke geschillen doen ze zelf uitspraak.

Zij zullen je last verlichten door die samen met jou te dragen.

Als je het op deze manier aanpakt, en als God het wil, kun je het volhouden

en kunnen al die mensen in vrede naar hun tenten gaan.'

Mozes luisterde naar zijn schoonvader en deed wat deze hem had aangeraden.

Hij koos uit heel Israël doortastende mensen en stelde hen over het volk aan: hij gaf hun de leiding over groepen van duizend, van honderd, van vijftig en van tien.

Zij stonden altijd klaar om over het volk recht te spreken.

Moeilijke zaken legden ze aan Mozes voor, in eenvoudiger zaken deden ze zelf uitspraak.

Daarna deed Mozes zijn schoonvader uitgeleide, en deze keerde naar zijn land terug.

Zingen: 'Behoed mij, o God', lied 16b, driemaal (*lied uit de geloofsgemeenschap van Taizé*)

Overweging

In protestantse kerken besturen we de kerk van onderop.

Er is een kerkenraad met mensen die een speciale verantwoordelijkheid op zich willen nemen:

Ouderlingen die zich met het vieren van de liturgie en de pastorale zorg voor elkaar bezig houden.

Diakenen, hun roeping ligt bij de zorg voor de ander, dichtbij en ver weg. Zij gaan voor verbinding en strijden tegen wat mensen van elkaar verwijderd.

Er zijn kerkrentmeesters, die de financiën van de kerkelijke gemeente onder hun hoede hebben, de zorg voor gebouwen, en steeds creatief zoeken naar wat er mogelijk is, nu en met oog op de toekomst.

Uit kerkenraden wordt de classis samengesteld.

De classis bestuurt een regio en vanuit de classis gaan er mensen naar het landelijke bestuur, de synode.

Naast deze ambten zijn er nog zoveel anderen die zich verbinden aan een of meerdere taken.

Hier in de Kogerkerk is een klankbordgroep, die meedenkt met de kerkenraad.

Er is een notuliste die verslag doet van die vergaderingen.

Er zijn mensen die meedenken met de diakenen.

Je hebt onze kosters, die van alles doen, koffiezetten, het geluid.

Mensen voor de ontvangst.

Een schoonmaakploeg.

Een maaltijdploeg.

Een pastoraatsgroep.

Organisten.

Samenstellers van het kerkblad, de website, de nieuwsbrief, de orde van dienst, het preekrooster.

Er is de verhuur.

En vergeet alle activiteiten niet, bijvoorbeeld op de woensdagmorgen, de markt in de winter en het voorjaar,

de meditatiegroep, het handwerken, leesgroepen, het zincafé.

En er is nog meer dat – vaak achter de schermen - met veel inzet en trouw wordt gedaan.

Misschien denken jullie, maar dit weten we allemaal.

Toch is het goed om af en toe tegen elkaar te zeggen op wat voor manier we kerk zijn.

Met hoeveel inzet, vreugde en geloof, we dit voor elkaar en met elkaar doen.

Werken van barmhartigheid en liefde.

Maar ook gewoon de werken die moeten gebeuren.

En soms is dat veel, ook wel eens een keer teveel.

In het Bijbelverhaal dat we vandaag horen, over Mozes, wordt alles wat nodig is om het volk in de goede richting te sturen hem teveel.

Veel teveel.

Er is vreugde over de bevrijding uit de onderdrukking.

Blijvende vreugde, dat zongen we net.

Jetro, die op bezoek komt, verheugt zich er samen met Mozes, Aäron en de oudsten over dat de Eeuwige het volk heeft gered uit de handen van de nietsontziende machthebbers.

Door wie jullie met zoveel minachting behandeld zijn, zegt Jetro.

Dat is nu voorbij.
Er is vreugde en vrede, dat vieren zij samen.

Opmerkelijk genoeg heeft dit gedeelte van het Bijbelboek Exodus in de joodse traditie de naam van de schoonvader gekregen: 'Jitro', Jetro. Zijn dochter is dan wel getrouwd met Mozes, maar zij en haar vader komen uit een andere traditie.

Zij wonen elders en maken geen deel uit van het volk dat op weg is door de woestijn.

Toch is de naam van deze vreemdeling aan dit belangrijke deel van de Tora gegeven.

En niet alleen aan dit hoofdstuk over Jetro.

Maar ook aan wat hierop volgt, hoofdstuk 19 en 20.

Het belangrijkste, meest essentiële deel uit Exodus, waarin God een verbond sluit met het volk en hen de tien woorden geeft. De grondwet voor het beloofde land.

Voor een rechtsstaat waarin niemand in de verdrukking komt.

Waar iedereen vrij is, maar nooit ten koste van een ander.

'ik ben de God die jullie God is.

Ik heb jullie vrij gemaakt toen jullie verdrukt werden.

Zorg dan dat je vrij blijft, houd je aan mij.'

Zo beginnen die tien woorden.

Door deze hoofdstukken de naam van Jetro te geven,

- die zich als buitenstaander verheugt over al het goede dat de Eeuwige voor het volk doet –

laten de rabbijnen zien dat je het in je leven,

op de meest cruciale momenten,

vaak en juist van een ander moet hebben.

Een ander mens, die zich samen met jou verheugt, maar die ook kan spiegelen.

Die jou kanten van jezelf laat zien, die je zelf over het hoofd ziet.

Jetro ziet, juist door zijn rol als buitenstaander, dat Mozes teveel taken op zijn bordje heeft.

En dat maakt hem onvrij.

Mozes moet leren om de lasten van het leiderschap te delen.

Hij heeft, zou je kunnen zeggen, een kerkenraad nodig.

Het is niet goed wat je doet, zegt Jetro tegen Mozes.

Er is nog één andere plaats in de Bijbel waar dezelfde zin staat.
In het scheppingsverhaal.

De blauwdruk van hoe mensen door de Eeuwige bedoeld zijn.

In dat verhaal, Genesis 2, staat:

‘Het is niet goed dat de mens alleen is’.

We kunnen als mens niet alleen leven.

Dat betekent niet dat je zonder een partner als mens niet tot je recht komt.

Het betekent dat ons leven iets is om te delen.

In de taal van de Bijbel is het woord voor ‘leven’, chajiem, dan ook niet voor niets een meervoud.

Le chajiem, op het leven!

Leven is altijd in meervoud.

Leven is delen.

Dat is een wezenlijk uitgangspunt van de Bijbelse antropologie.

Jetro deelt dit inzicht met Mozes.

Bij wie deze levenshouding uit zicht is geraakt door alles wat er op zijn schouders drukt.

Mozes luistert naar deze wijze les.

Jetro schetst voor hem een andere, goede vorm voor het besturen van de gemeenschap.

Een vorm waarmee je die gemeenschap kunt dienen en tot haar recht kunt laten komen.

Het gaat bij dat besturen van onderop.

Er wordt leiding gegeven aan groepen van tien, van vijftig, van honderd, van duizend.

Zo is het behapbaar en wordt het niet te zwaar voor Mozes, en ook niet voor de mensen die samen met hem gaan besturen.

Mozes heeft nu mensen naast hem staan.

Hij is niet langer alleen.

In de Bijbel gaat het keer op keer over relaties.

In het groot, het verbond van de Eeuwige met mensen.

De Eeuwige die er is en zal zijn, en niet laat varen wat zijn hand begonnen is.

En de verbinding tussen mensen onderling.

De Bijbel inspireert tot een sociaal geloof.

'Veracht niemand en kijk nergens op neer,
want er is niemand die niet zijn uur heeft
en niets dat niet zijn plaats heeft'.

Zo brengt een rabbijn dat sociale geloof onder woorden.

We dragen allemaal bij aan dat geloof.
Of we nu wel of geen kerkenraadslid zijn.
Wel of geen vrijwilliger.
Met onze stem kunnen we de lofzang gaande houden op
zondagmorgen.
We kunnen wat meenemen voor de Voedselbank.
En het meest belangrijke: we kunnen en morgen er gewoon zijn.
Als mens.
Met onze gaven, onze mogelijkheden en onmogelijkheden.
Voor de ander, voor elkaar.

Want wie we zijn, wat we doen...

dat is gezien, het is niet onopgemerkt gebleven.

Moge het zo zijn.

Muziek

Mededelingen en collecten met muziek

Voorbeden en stil gebed *(Bert)*

Uitnodiging voor de kring

Iedereen is welkom in de kring die wij nu vormen om mee te doen met
het delen van brood en wijn.

Tafellied: 'Wil je opstaan en Mij volgen?' *(lied uit de
geloofsgemeenschap van Iona, Schotland)*

Tafelgebed

Wij bidden het tafelgebed

Eeuwige, hier staan wij,
verzameld rond een tafel voor ons klaar gemaakt,
niet alleen met brood en wijn,
maar met Uzelf.

Rond deze tafel bemoedigt U ons.
U vraagt ons om op te staan,
om U te volgen,
om te dienen in het verborgene,
te geven wat je hebt,
opdat de wereld zicht herschept.
Om een zegen voor elkaar te zijn.
Zo vormen wij samen met al onze verschillende persoonlijkheden,
onze talenten en inzet
een gemeenschap in Uw Naam.

Rond deze tafel denken wij aan Jezus, Uw Zoon.
Zorgzaam en liefdevol aanwezig in de wereld.
Hij deelde brood en wijn toen hij voor de laatste maal met zijn leerlingen
aan tafel zat.
Hij riep ons op dat te blijven doen, ons te verzamelen rond de tafel.
Opdat wij samen één lichaam zouden worden.

Jezus nam het brood, brak het en zei:
'Dit is mijn lichaam dat voor jullie gebroken wordt.'
Het is het brood van de liefde.

Hij nam ook de beker met wijn en zei:
'Deze vrucht van de wijnstok is teken van het nieuwe verbond met God,
dat ik met jullie heb gedeeld.
Dit is de wijn van Gods koninkrijk.

Samen met allen die ons voorgingen op de weg van breken en delen,
zingen wij het gebed dat Jezus ons leerde.

Onze Vader gezongen: We zingen het 'Onze Vader', lied 369 b

Vredegroet

V: De vrede van de Eeuwige zij altijd met u

A: En met uw geest

V: Wij wisselen een teken van vrede uit

Brood en wijn delen

Dankgebed

Moge het delen van dit brood en deze beker
ons hart versterken:

dat wij hoopvol blijven over vrede, gerechtigheid en trouw,
en weten dat wij elkaar daarin kunnen steunen en voorgaan.

Amen.

Slotlied: We zijn onze liturgie begonnen met een lied door Tineke
aangedragen en we sluiten ook af met een lied dat haar lief is: 'God,
schenk ons de kracht', lied 418

Wegzending en zegen

Wij gaan van hier gedragen door de zegen.

Moge de God van liefde ons sterken in onze liefde voor anderen.

Moge de Zoon, die zijn leven uitdeelde, ons helpen te delen met elkaar.

Moge de Heilige Geest, die in ons woont, ons zo bezielen dat wij zelf een
zegen zijn voor de wereld om ons heen.

Amen (*gezongen*)

Ontmoeting met koffie en thee